

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 12.

V Ljubljani, dne 19. junija 1909.

Letnik II.

Apologetika.

Priče v naravi.

(Prof. Fr. Pengov.)

IV.

Kakor smo videli v naravi modro omejevanje, tako pa na drugi strani opažamo tudi čudovito medsebojno podpiranje živalstva in rastlinstva. Nekaj zgledov:

1. Cvetlice gredo na roko čebelam, čmrlijem, metuljem in raznim hroščem s tem, da jim ponujajo sladkega medu in redilnega cvetnega prahu, peloda ali cvetne moke. Živali pa vračajo to prijaznost s tem, da prinašajo cvetom enakega cvetnega prahu od drugod in tako posredujejo prepotrebno oplojevanje rastlin. S tem zagotavljajo rastlinam obstanek in pomorejo mladim rastlinam, da krepko uspevajo.

2. Isto razmerje opažamo med jagodnatimi grmovi na eni in med drozgi in penicami, ki uživajo te jagode, na drugi strani. Čim več jagod s trdrolupinčastim ali koščičastim semenjem pojedjo ptice, toliko več kaljivega semena pride v zemljo in posledica je novo, bohotno rastoče grmovje. Kaljivost semen se v golžu in želodec ptic še znatno poveča.

3. Pa tudi trave in živali, ki se pasejo, kažejo koristno medsebojno zvezo. Obširni pašniki dajo prežvekovalcem in kopitarjem sočnate krme, pašne živali pa vzbujajo s tem, da obstrigujejo višjo travo, vedno z nova travno rušo, da poganja nežno, mlado travo, ki raste tembolj, čimbolj so utrjena tla vsled širokih parkljev in kopit živali in čim več gnoja puste za seboj.

4. Znana je splošno medsebojna pomoč, ki si jo skazujejo večje rastlinojede ptice in dotične rastline.

Šoja, ki gre v jeseni tako željno za hrastovim želodom, si nabaše z njim golžun tako, da ne more v kratkem času vsega premeščati. Kar je odveč želoda, ga skrije v lesovji, v listnatem gozdu na ta način, da ga poriva s silo v zemljo. Mafsikakega želoda ne najde več in dobro skriti želod veselo kali bodočo spomlad v gozdni senci. — Podobno ravna obročkasti

golob, ki se mu cede sline po bukovem žiru, in na jugu na moluških otokih najdem njegovega sorodnika, muškarnega goloba, ki razširja na ta način muškarni oreh od otoka do otoka.

Tudi sorodnica naše šoje, rujava, belopikčasta orehovka ali lešnikarica (komatar) skriva kot posebna prijateljica lešnikov in pinol (limbovih orehov) te sadove, da jih nikoli več ne vidi. Na ta način skrbe ptice na eni strani za obstanek in razmnoževanje rastlin, na drugi pa za hrano potomcev svojega lastnega rodu v prihodnosti.

Ali mar požrešne ptice, ki tako ravna, delajo to s premislekom, ali imajo pri tem določen namen?! Kdo drugi je vse tako lepo zamislil in uredil, kot veliki družinski Oče narave? Vse se vrši po načelu medsebojne pomoči, po geslu: »Dam ti, da daš tudi ti meni!«

V.

Iz doslej navedenih primer smo v teku več člankov videli, kako da se pokaže mislečemu človeku iz srede dozdevnega nereda najkrasnejši red v naravi.

Isto velja tudi o vseh razmerah človeka, vladarja sveta, za njegovo srečo in nesrečo, za zimo in poletje, za mraz in vročino, za sušo in dež, za zdravje in bolezen, za bogastvo in uboštvo. Ljudje mnogokrat dvomeč vprašujejo: »Zakaj umira ta ljubljani otrok, oni starec pa, ki nima ničesar več opraviti na svetu, pa živi lepo mirno naprej? Zakaj je vzela smrt ono dobrotljivo ženo, tega hudobneža pa je pustila pri miru?«

Odgovarjam na taka vprašanja le: »Neskončna modrost, neizmerno veliko spoznanje, največja pravičnost, brezdanja dobrota je vse tako uredila in gotovo je, da je vse v redu, če tudi se nam zdi drugače.« Tako je, kot so nas učili male šolarje v ljudski šoli:

Kar Bog stori, vse prav stori,
če tudi nam se prav ne zdi.

Pristavijam pa še to-le: Če hočeš kako stvar popolnoma pravilno presojati, jo moraš poznati prav do dna, v celoti in posameznih delih, primerjati moraš sredstva s smotrom itd.

In vse skrivnosti božjih sklepov, kdo jih je kedaj popolnoma razumel? A to bi bilo neobhodno potrebno za nas, če bi hoteli modrost in pravičnost Previdnosti Božje z ozirom na

človeka popolnoma razumevati. Z ozirom na človeka pravim, ki ga je obdaril Bog z umom in prosto voljo, da bi bil zmožen storiti dobro ali hudo, da mu more zaračunati eno v zasluženje, drugo v obsojenje. Videti bi morali potem odprta vrata onega življenja v večnosti, kjer Bog na čudovit način izravna to, kar se vam je zdelo tu na svetu krivično.

Kolikrat so se ljudje povpraševali na svetu: »Zakaj Bog ne kaznuje tega velikega hudodelca? Zakaj obsipava zločine v gosposki baronski suknji z bogastvom, dočim oni pravični omaguje pod pezo časne nesreče in revščine? Koliko se briga Bog za vse to? Kje so njegova pravica, modrost in dobrotà?«

Večnost, ljubi moj prijatelj, ta nam razvozlja uganjko.

Pravično in modro je, da Bog ono malo dobrih del, ki jih je nemara izvršil hudobnež na svetu, povrne z minljivo srečo tega sveta, saj na onem svetu ga čaka le večno trpljenje. Oni pravični pa, ki jih je svet pomiloval zavoljo njihove nesreče, so s tem opravili pokoro za manjše pogreške, s kojimi so se bili omadeževali v človeški slabosti. Zato pa ima biti večna sreča neskaljeno plačilo njihove kreposti.

Večnost je zopet tista prikazen, ki nam razloži, zakaj da so zoprnosti mnogokrat prava dobrotà za človeka, kajti zoprnosti pripeljejo dušo zopet nazaj k Bogu, na katerega bi bila v sreči nemara pozabila. Koliko duš na onem svetu hvali Boga in ga bodo hvalile na veke, ker jih je obiskoval na zemlji s križi! Bogastvo pa in časna sreča sta pogosto le kazen za človeka. Koliko je med nami ljudi, ki zaničujejo večno srečo le radi prevelikega blagostanja na tem svetu. Kako bodo nekoč preklinjali zabave, časti in bogatije, ki so jim bile v pogubo!

Zato pomnimo kot glavno pravilo življenja:

Vse kar človeka zadeva na zemlji, treba nam je presojati in meriti z merilom večnosti! Drugače ni mogoče razumevati tudi ne najmanjšega namena božjega.

Nikari se ne usiljujmo za sodnike nad najvišjim Sodnikom! Ne jaz, ne ti, prijatelj moj, ne vidiva tako daleč, kot On.

Kar On stori, vse prav stori, in kadar dopusti zlo, stori to vedno le zavoljo kakega večjega dobrega. Ali se še spomináš iz svojih otroških let stare pravljice o potniku, ki je godrnjal pod hrastom dremajoč nad Stvarnikom, češ: Čemu pusti lepe, zlatorumene, velikanske buče rasti na slabotni bučni trti, ki se zvija po zemlji, na mogočnem hrastu-velikanu pa visi drobní želod. »Ko bi bil jaz stvarnik,« si je prigovarjal, »hotel bi uravnati ravno narobe.«

Ni bil še dobro izustil zadnje besedice, kar zašumlja veterc med vrhovi hrastovimi in odtrga majhen želodek, ki prileti naravnost na nos našemu modrežu.

»O joj!« je vzkliknil naš modrijan krvavečega nosu, »če bi rasle na hrastu buče, bi bila

sedajle moj nos in glava popolnoma zmečkana in razbita! Bog je vendar vse prav uravnal.«

Ljubi prijatelj, stori tudi ti tako; skleni nele, da boš branil Božjo Previdnost vselej in proti vsakemu, ampak varuj se tudi, da se sam ne boš nikoli pritoževal nad tem, kar ti prisodi ta Previdnost!

Naši cilji in vzori.

Modernost.

(Dr. Drganc.)

Večkrat beremo, da so naše organizacije, da so naša društva moderna. Kaj pomeni beseda »moderen«? Tisti človek je moderen, ki hitro porabi vse, kar vidi na novem dobrega, za svojo korist. A to ni lahka stvar, ker spita v vsakem človeku dva huda sovražnika vsake nove pridobitve: trma in lenoba. Trmasta glava te bo hujskala: »Pa nalašč ne, pokazati hočem, da sem jaz svoj gospodar in da mi drugi nimajo nič ukazovati.« Dalje te bo morda dražila trma, samoljubnost in lenoba: »Pa nalašč ne, ker nisem jaz sam prvi prišel na to misel; in če je moj oče brez tega in tako dočakal visoko starost, zakaj bi jaz začel s temi novotarijami?« Kdor si dá tako ukazovati od svoje trme in lenobe, ne od svoje koristi, ta človek je nazadnjak, ker od zad zaostaja; moderni človek je naprednjak, ker gre s časom in novimi iznajdbami naprej; eden se vozi počasi, nerodno z vpreženim vozom, drugi se vozi hitro, poceni in udobno z železnico. Ta primera velja za vse nove pridobitve in iznajdbe.

Kdor hoče na svetu kaj veljati, mora napredovati, sicer se zgrnejo valovi nad njim in ga pometejo s svetovnega površja. Kdor ne napreduje, nazaduje, kajti mir je propad. Ako ti miruješ, ne miruje tvoj sosed, hitro se polasti vsake nove pridobitve, tako da bo kmalu pustil tebe, ki si bil nekdan prvi, daleč za seboj. Ako boš miroval in počival, ne pridobiš novega premoženja, ampak kmalu izgubiš še tisto, kar si s težkim delom pridobil. Življenje ne pozna miru, brez prestopka pljuskajo in se prelivajo njega valovi. Od vseh stranij se zaletavajo vate sosednji valovi in te hočejo s seboj potegniti, tako da prenehaš biti samostojen val. Mali in veliki valovi se gnetejo, drug hoče prehiteti drugega. A ko ga vidiš, tisti široki, debeli val, ki se vali ošabno proti tebi, skrči se ti srce in upade pogum: »Kaj hočem jaz mali valček proti temu velikanu?« To je usodna in največja zmeta. Vzemimo na eni strani težak in velik kamen, da ga komaj z obema rokama vzdigneš, na drugi strani pa primerjaj z njim košček svinca. Kateri ima večjo moč in silo? Ti odgovoriš, seveda kamen, ki je tisočkrat večji nego košček svinca. Tako se zdi! Ako te napade sovražnik, s čim se boš branil, ali z velikim kame-

nom ali z malim svincom? Sovražnik ti ubeži, predno še kamen vzdigneš. In kako daleč ga lahko vržeš za njim? Ako pa deneš košček svinca v puško, nabasano s smodnikom, ustreliš lahko na več sto metrov in učinek koščka svinca bo velikansk. Torej tudi male stvari dosežejo velik uspeh, ako se obdajo z neko notranjo silo. Tako tudi mal val prehitil velikega, ako se zažene z veliko silo: kar prereže ga in zleti preko njega. Tako je tudi s človekom. Ako si ubog kmet, mislil si boš: »Kaj se bom skušal s temi bogataši?« To ni res, prav lahko se skušaš z njimi, samo pripraviti se moraš z neko notranjo silo. Ta zmogovita notranja sila pa obstoji v tem, da si prvič ublažiš in oplemenitiš srce in čustva s krščanskimi deli usmiljenja, z deli krščanske umetnosti in s krščansko vero sploh; da si drugič okrepiš in ojačiš voljo s težkim delom (kamor spada tudi telovadba in ves sport) in s krotanjem, z atajevanjem nizkih strastij, n. pr. da se odvadiš pijače, tobaka, igre za denar, lenega povasovanja itd.; da si tretjič razbistriš in nabrusiš misli z učenjem in modrim preišljevanjem. Vojašnice, kjer si vadiš srce, voljo in misli, to so naša društva, tukaj si lahko obložiš in oborožiš dušo s tako notranjo silo, kakor sam hočeš. Samo takrat bo zmagonosno prodirala krščanska misel, ako bodo nje moderni nosilci in borilci zmagovali svoje moderne sovražnike, one, ki izkoriščajo vso modernost proti krščanstvu.

Glavni vzrok tega, da sem moderen, je ta, da imam od nove iznajdbe, od novotarije korist. Torej samo lastna korist me sili k modernosti.

Pravijo da smo moderni, ker imamo toliko društev, moderno je, snovati društva. Ali je res moderno, to se pravi, ali imamo res kako korist od svojih društev? Ne samo ene koristi, veliko koristi imamo od svojih društev! To ste najbolj že sami na sebi spoznali in poskusili. Tudi prejšnje čase smo imeli društva, ampak samo taka, ki so se pri vinu, žganju in tobaku zbirala po gostilnah; v teh društvih smo zapravljali denar in zdravje, duša je postala lena in hudobna, živela je samo v mislih na greh in tepež. Ali so bila ta društva moderna, ker smo imeli od njih samo škodo? To je bilo najhujše nazadnjaštvo. Neki hudobni glas se oglasi v zadnjem kotičku duše: »Kaj škoda? Pa je bilo prijetno, zabavno in kratkočasno.« Kratkočasna in zabavna je samo korist in sicer za zmirom; gostilniška družba pa prinaša le škodo in kes, ki nas gloje in nemirno preganja; glava boli, telo je leno, ni za nobeno delo; možnja je prazna, in kupiti bi bilo treba tega in tega! Kakšen kratek čas je to? Vem, vsak se je že stokrat zaklel, da nikdar več! Pa prihodnje nedeljo je bilo ravno tako. Človek se en čas upira, ko pa spozna, da je preslab, da nima potrebne moči, vrže vse dobre sklepe mej staro šaro in živi kar tjavendan.

Ravno tukaj se pokaže največja korist naših društev. Vsak človek potrebuje društva, da

se s prijatelji pogovori in povese. To se pravi, vsakemu zdravemu človeku je prirodni družabni nagon, v prostem času ga neka notranja sila žene v družbo: mej tedenskim delom je opazil to in ono, se domislil tega in onega, pa ne vé, če je prav, zato mora v družbo, da se s prijatelji pomeni in posvetuje. Ta družabni nagon je prvo znamenje zdravega in poštenega človeka. Zapomnite si, kdor se ogiblje družbe in društev, ta ni na duši zdrav ali pa tajno izvršuje pregrešna dela; tak človek je zaznamovan in takoj ga lahko obsodite: aha, ta se nas ogiblje, ima že slabo vest in se boji, da bi ga oči izdale; v samotni uganja prepovedane reči ali pa preišljuje, kako bi goljuval in se po krivici polastil tujega denarja. Proč od takega človeka, ker je nevaren kakor garjevec ali gobavec. Prirojenega družabnega nagona ne smemo zatirati, pač pa zlorabo tega nagona. Človeka vendar ne smemo obsoditi radi njegovega prirojenega družabnega nagona, ki je samo znamenje dobrega in zdravega človeka. Kaj hočemo storiti? Družabni nagon naj se tudi nadalje razvija, samo priskrbeti mu moramo tako družbo, da mu ne bo škodila kakor gostilniška. In taka koristna, moderna društva so naša. In kakšna zabava: navdušeni govori, lepo berilo, telovadba, petje, izleti.

To je moderno, dobro in lepo!

Danes vam hočem predlagati dve novi stvari, ki jih vpeljite v svoja društva, da postanejo še koristnejša in zabavnejša.

Največ davkov in najtežje ure nam prida deva na kmetih vojaški stan, triletna služba. To so spoznali že vsi vodilni krogi, na vse strani se preišljuje, kako bi se triletna služba skrajšala, vpeljala dveletna, ali še krajša? S tem bi se davki znižali in kmečkemu fantu ne bi bilo treba zapraviti toliko zlatega časa. Gospodje generali pravijo: »Gospodje kmetje, kaj vam koristijo vaše lepe kmetije, če jutri pride sovražnik in vam konča vse, vaše žene in hčere oskruni? In vse polno sovražnikov preži, da planejo kakor roparji čez mejo naše lepe domovine. Gospodje kmetje, prvi stan je vojaški stan, ki varuje in brani vaše premoženje in družino. Vojska lahko vsak dan izbruhne in naša naloga je samo, da zapodimo roparskega sovražnika. Zato je treba, da so naši vojaki dobro izvežbani, pred vsem, da znajo dobro streljati in zadeti. Dobro streljati pa se navadi vojak samo v treh letih; tri leta se mora vsak vojak učiti, da dobro spozna svojo puško. Torej ne zamerite, in če pomislite na veliko nevarnost vojske, ne boste se več pritoževali čez triletno službo.«

Gospodje generali imajo prav, sovražnikov je vse polno, zlasti mi Slovenci jih imamo dosti, pomislimo samo na Italijane. Mi smo prepričani, da odločijo v vojski zmago samo dobri strelci, zato pa hočemo, da se bodo naši fantje učili še dalj ko tri leta streljati, učiti se morajo celo življenje. Mi zahtevamo še več nego gospodje generali sami!

»Bog se usmili! Lepa taka modernost! Bog nas varuj takih prijateljev in svetovalcev;« tako vzkliknete in plosknete z rokami; »kar otroke že pošljimo v vojašnice in mi stari očete s kopico otrok kar oblecimo spet cesarsko suk-njo in nazaj v kasarno! Kdo bo pa delal in dav-ke plačeval? Uboge žene!«

Le malo potrpljenja, dragi prijatelji, ni prav za prav nič hudega in novega. Tako govorijo in delajo že davno na Japonskem, Švicarskem, Tirolskem in Ogrskem: Na Švicarskem začno že streljati mali fantki z vojaškimi puškami in ko so stari 21 let, znajo že bolje streljati in več zadenejo, nego star vojak, ki je doslužil svoja tri leta. Zato pa opravi Švicar v par tednih svoje vojaštvo in davki so za polovico manjši. To veliko korist modernega vojaštva so spoz-nali tudi naši sosedje, ošabni Ogrji. Leta 1906/07 so se učili streljati na Ogrskem dijaki srednjih šol, samo v Kečkemetu je streljalo 2000 učen-cev; leta 1908. je streljalo že 150 ljudskih šol. Ti mladi strelci imajo na Ogrskem že lastno glasilo. Katoliški župnik P. Buggi v nadškofiji velikovaraždinski je vpeljal streljanje v obeh svojih mladeniških organizacijah. Čez pet let doživimo, da vpeljejo Ogrji v svoji državi dve-letno ali še krajšo vojaško službo, a mi v Av-striji bom še nadalje nazadnjaško služili po tri leta — in slabše streljali. Na Ogrskem daje mi-nistrstvo deželne brambe brezplačno puške, strelivo in vojaške učitelje streljanja.

Mi Slovenci smo graničarji in moj prvi predlog se glasi: izpopolnimo svoja društva na graničarski način. V vsako večje društvo se naj vpelje streljanje z vojaškimi puškami! Tako se naj odpošlje deputacija in vloga na minist-rstvo deželne brambe, da nam omogoči strelja-nje kakor na Ogrskem.

Drugi predlog sledi sam po sebi iz prvega: vsako večje društvo naj si nabavi lastno godbo.

Puška poka, godba svira,
v dolu vriska graničar;
varen veseli se mira,
domj varen in oltar.

Okrožja.

Kamnik. Radomlje.

Telovadno okrožje kamniških, komendskih in men-giškkih Orlov je priredilo dne 31. maja javno telovadbo v Radomljah. Nastop Orlov je bil lep in je žel vsestran-sko odobravanje. Namen telovadbe pa je bil vzbuditi tu-di mladeniče iz Radomelj in sosednjih krajev za našo or-ganizacijo. Kar je poglavitno tudi v tem oziru, smo imeli krasen vspeh. Isti dan je bila tudi okrožna seja. Po seji smo zbrali radomeljske mladeniče v sobi g. Fr. Pirša, delavnega predsednika ondotnega izobraževalnega dru-štva. Okrožni predsednik brat Maier je opisal mlade-ničem lepoto naše organizacije in pozivljaj, naj tudi Ra-domlje ne zaostanejo. Ustanovil se je odsek Orlov, h kateremu je pristopilo 19 vrlih radomeljskih mladeničev.

Nov odsek.

Po javni telovadbi Orlov dne 31. maja ustanov-ljeni odsek Orel v Radomljah se je sešel dne 11. junija k prvi seji. Predsednikom je bil izvoljen brat Janez Grošelj, načelnikom brat Ivan Nastran. Ker nimamo še telovadnice, bomo morali začasno telovaditi na prostem in sicer vsako nedeljo dopoldne. Udnina se je določila mesečno 20 v, vsak Orel je obvezan naročiti se nai »Mladost«. Upamo, da bo ustanovljeni odsek živahno deloval. Ustanovitev Orla v Radomljah je najboljši od-govor Sokolom, ki so priredili pred kratkim javno telo-vadbo v Radomljah.

Mekinjce.

Kamniško okrožje Orlov je prevzelo dolžnost zdravit mladinu v vseh večjih krajih našega okrožja. Kamniški Orel je ustanovil pododsek v Smarci in bode vodil odsek v Radomljah. V načrtu imamo še Dob in Rova. Obrnili smo se tudi kakor smo že poročali do izobraževalnega društva v Mekinjah ter jih nagovorili naj ustanove svoj odsek ali pa naj pristopijo h kamni-škemu Orlu. Prejeli smo sledeči odgovor: Društvo ne nasprotuje organizaciji Orlov in ustanovi znabiti sča-soma odsek; da bi pa hodili v Kamnik, zato ima razne pomisleke: 1. Mladeniči bi bili v Kamniku v nevarnosti pred nasprotniki, ki bi jih lahko napadli, 2. telovadci bi med potjo zašli v gostilne in 3. člani izobraževalnega društva so preobloženi že preveč z drugim delom, kot petjem, tamburanjem itd. Na to odgovarjamo: Dokler je bil naš odsek še v povoju tedaj so morali naši telovadci res marsikaj pretrpeti a danes nas je toliko, da nas mo-rajo pustiti nasprotniki v miru, ker bi skoro gotovo ne bilo dobro zanje, če bi nas ne pustili. V Kamnik prihajajo fantje iz Volčjega potoka, Rudnika in Podgorja; nikdo se še ni pritoževal, da bi ga nasprotniki napadli — istotako mislimo, da bi tudi mekinjski fantje brez ne-varnosti lahko prihajali v našo telovadnico. Na pomiselek, da bi se fantje vsled zahajanja v telovadnico udali pi-jančevanju, odgovorimo le, da fantom pripisujemo pač toliko razsodnosti, da bodo znali sami sebe vladati. Pi-jančevanju udani pa itak v našem odseku nimajo pro-stora. Na tretji pomiselek povdarjamo, da ravno odseki onih društev, kjer vlada v društvu živahno delovanje, najlepše uspevajo. Zato pa, dragi Mekinjci, vstopite v organizacijo Orlov, ki je brez dvoma najlepša organiza-cija na Slovenskem.

Odseki.

Dolenji Logatec.

Medsebojno bratstvo. — Nov Dom.

Podajemo zopet nekaj poročil iz naše odsekov kronike. — Veselica, ki smo jo priredili dolenjelogaški Orli v zvezi z javno telovadbo 16. majnika t. l., se je nad vse pričakanje dobro obnesla. Kljub temu, da je bila veselica prirejena v malem obsegu, je imela ven-dar zlasti velik gmoten uspeh: srečkanje, vstopnina in šaljiva pošta, to vse je prineslo 400 kronc, ki jih je blagajnik spravil z velikim veseljem. Zanje smo si že nabavili novo orodje: drog in bradljo. Ko to poročamo, se moramo zlasti zahvaliti bratom Vrhničanom in Bo-rovničanom, ki so z največjo požrtvovalnostjo prihiteli dvakrat med nas. Naznanili smo namreč bili veselico za dan 2. maja, a skrajno neugodno vreme je preprečilo, da se ista ni mogla vršiti. Vrhničani in Borovničarji so vendar prišli. Napravili so se bili tudi bratje Cerkničani do Rakeka, a vreme jih je vrnilo. — Drugič pa, 16. ma-ja, so Vrhničanje in Borovničarji zopet prišli in pripo-mogli, da je bila telovadba res impozantna. Vodil jo je vrli brat Jeršinovic iz Vrhlike. Zlasti orodna telovadba s težkimi vajami je vzbujala občudovanje. — Taka požrtvovalnost in vzajemno delo morata obroditi sadove. Ne smemo pa pozabiti bratov iz Gornjega Logatca in Hotedršice; prvi so pomagali pri telovadbi, drugi so nas pri veselici zabavali z ubranim petjem. Vsem kličemo:

Lepa hvala! — Dne 8. maja smo Vrhničanom vrnili obisk. Pridružil se nam je tudi Gor. Logatec, da nas je bilo obojih 24 v kroju. Prisostvovali smo predstavi izobraževalnega društva in preživeli med brati sosedi nekaj prijetnih ur. — Vipavske javne telovadbe se nas je udeležilo iz obeh Logatcev 17 v kroju. Upamo, da nam bratje Vipavci o priliki povrnejo. — Društveni dom, o katerem smo zadnjič poročali, se že gradi. Do jeseni bo gotov. Liberalci kajpada napenjajo vse moči, da bi zidanje preprečili. Dobro vedo zakaj! Mi pa se veselimo jeseni, ko na prijaznem gričku dobimo lepo in udobno zbirališče. — Z žalostjo pa moramo poročati, da so nam iz odseka potrdili v vojak pet bratov. Častno sicer za odsek, a izguba je tudi britka. Procesije svetega R. T. smo se udeležili korporativno v Dol. in Gor. Logatcu. Pri nas ima namreč vsaka vas svojo, in tako lahko odseka drug drugemu pomagata. Na zdar!

Gornji Logatec.

Življenje v novi dvorani.

Odkar se nismo oglasili v »Mladosti«, je dobil naš odsek lepo novo dvorano. Zdj telovadimo vsaj v lastnih prostorih. Kolika razlika: zdaj svetla, visoka dvorana, prej zaduhlo in nizko skladišče. Zlasti v tehničnem oziru bo odslej lahko odsek lepo napredoval. — Za naraščaj smo uvedli kratke tedenske nagovore. Ravnamo se po navodilih, ki jih je brat Terseglav podal o naraščaju na vaditeljskem tečaju (Glej dotično »Mladost«!). Privzemamo tudi zanimivosti iz »Vrtca«, »Angelčka«, »Mentorja« itd. Dečki radi poslušajo. To je zares šola izobrazbe. — V zadnji odborovi seji smo sklenili, da obrnemo vso pozornost na Hotedršico in Planino. Že doslej sta hodila po dva brata vadit v Hotedršico vsako nedeljo; zdaj hočemo naskočiti tudi Planino, ki je glede mladinske organizacije zelo zaostala. Kakor sv. Jurij iz zmrzlih zimskih tal prikljče cvetje in zelenje, ž njima pa življenje in veselje do dela, tako bomo poskusili prikljčati novo življenje tudi mi med planinsko mladino. Uspeha se nadejamo. — Za julij pripravljamo igro »Za križ in svobodo«. Takrat bomo praznovali obletnico odsekov ustanovitve, obenem pa ustanovimo okrožje. Na zdar!

Črni Vrh nad Idrijo.

Kakor čebelice v panju!

Ninamo veliko povedati, če bi tudi začeli od svojega začetka, t. j. letošnjega februarja sem. Tako na čez vzemimo: za tehnično delo se zanimamo, ali imamo pa se boriti z neugodnostmi: pogrešamo pripravnega prostora (prepotreben bi bil »Dom«), orodja tudi še ni. No, sčasoma vse pride, saj pogosto mislimo na »Dom«. Skoro raj smo si že izvolili prostor; nekaj orodja naročimo v najkrajšem času. In še nekaj: lastnega vaditelja nam manjka. Na tem mestu moramo pohvalno omeniti brate vaditelje, zlasti br. Korčeta iz Idrije, ki pohitevajo ob nedeljah gori k nam, ali vendar bi si želeli in prosimo jih tem potom: pridite vsako nedeljo, posebno sedaj potrebujemo pridne vežbe. No, sveda za posledake vam bo precejšnji trud — ali v plačilo — hvaležnost! Pa še kaj drugega! Na praznik Vnebohoda smo pripravili našim ljudem nekaj zabave: priredili smo pod kozolecem gostoljubnega gospoda župana Rudolfa veselico s petjem; pod vodstvom g. Mikuža so lepo udarjali tamburaši in nazadnje se je »Pravica izkazala«, namreč s tem, da je občinstvo prisilila k smrhu, na drugi strani je pa dala naši blagajni nad 120 K. K sklepu te veselice je pa še marsikoga sreča vjela pri srečolovu.

V gostih pri bratskih odsekih 23. maja je pohitel brat tajnik k slavlju žirovskega odseka. Na binkoštno nedeljo je zastopalo odsek sedem bratov pri slavnosti v Vipavi, ki je rodila novo navdušenje v nas.

Končno poročamo z nekako trpkim ponosom, da nam hodo jeseni vtaknili v vojaško suknjo našega vzornega brata tajnika F. Sinkovca. Dveurna oddaljenost ga nikdar ne vzdrži, da bi ne prihitel k nam ob vsaki priliki. Ne poslavljamo se še od njega, ker bo delal do

zadnjega — ali želimo pa si z vso dušo: da bi imel mnogo naslednikov.

— Bratski odseki, vabimo vas na javno telovadbo idrijskega okrožja, ki bo 1. avgusta pri nas. Obiščite nas! Na zdar!

Vipava.

Gotovo je, da je prireditev dne 30. maja bila v čast naši organizaciji. Daljni Orli kot n. pr. Stari trg, Cerknica itd., so imeli veliko truda, da so se udeležili slavnosti. Hvala jim! Žrtvovali so se, da so povzdignili ugled naše organizacije v vipavski dolini. In res! Pokazali smo, da je naša organizacija mlada, pa zdrava in močna! Nobenega pregreška nismo opazili cel dan! Zato pa tudi upamo, da smo utrdili svoj ugled, če ne ravno pri nasprotnikih — pa vsaj pri naših ljudeh. Sedaj smo začeli s podvojeno močjo delati in se pripravljati za Kamnik.

Vitalno vprašanje Orla glede naraščaja bode koncem meseca rešeno. No, potem bomo začeli z naraščajem, katerega tako nujno potrebujemo! Nikakor ni umestno, da nam glede naraščaja nasprotuje ta ali oni gospod — zaradi nasprotnega mišljenja ali katerega-koli drugega vzroka, ko je vendar naraščajska telovadba v Vipavi nujno potrebna! Ko dobimo naraščaj, skrbno ga vadimo, da dobimo pozneje v svojo sredo mladeniče, poštene, požrtvovalne narodne delavce. V to pomozi Bog! — Naša vrla dekleta! Koliko so žrtvovala ob priliki naše javne telovadbe! Pomažale so nam kot prave sestre.

Sedaj pa pohitimo v vasi našega okrožja, da čimpreje ustanovimo kak nov odsek! Kako se bomo nadalje gibali, poročali bomo »Mladosti«. Na zdar!

Cerkno.

Izleti. — Telovadba. — Predavanja. — Častna straža.

Malo berete o naših Orlih v »Mladosti«, kakor bi spali spanje pravičnega. Toda ravno nasprotno, mi se pridno gibamo v našem odseku, prav kakor čebele v panju. Dne 23. maja, je poletelo dvajset naših Orlov, v kroju, v žiri k tamkajšnjemu blagoslovljenju zastave. Izleta smo priredili dva: enega na Veliko noč, drugega pa na Binkoštni ponedeljek, obakrat v kroju. Telovadimo vsak teden po trikrat: ob torkih in petkih in ob nedeljah popoldne. Petje imamo vsak teden dvakrat. Vadita nas brat Gabrijel Bevk in brat dekan. Predavanji smo imeli dve: prvo o alkoholu, drugo pa o telovadbi in disciplini. Uniform imamo petnajst, toda pričakujemo da si jih še nekateri drugi omislijo. Na svetega R. T. dan smo nastopili v kroju kot častna straža pri procesiji pred sv. R. T. Tedaj, bratje Orli, pogumno in vztrajno naprej, po začrtani poti do še višjih ciljev! Na zdar!

Sv. Ivan pri Trstu.

Tudi mi imamo naraščaj!

Marsikdo misli, da je naš pred kratkim ustanovljeni telovadni odsek zaspal. Toda moti se! Mladi Orel se pridno giblje in dela.

Članov telovadcev nas je 15 in se pridno urimo na orodju v prostih vajah. Sicer nas je malo, toda za razmere ob Adriji zadosti. Potem šteje odsek tudi 30 članov naraščaja. Upamo, da pridejo iz teh pravi in vneti možje za naše ideje.

Dosedaj smo telovadili po dve uri na teden. Z ozirom na to, ker priredi tržaška S. K. S. Z. svojo slavnost in ker se misli naš odsek iste udeležiti, smo telovadske ure povišali še za dve na teden. Kdo si bo mislil, da malo telovadimo. Toda ker se moramo vaditi i v tamburanju, petju in ker imamo tudi vsakih štirinajst dni en fantovski večer, mislimo, da nam več ni mogoče. Za orodje nam gre sicer slabo. Toda za silo je vse dobro. — Izleta v Vipavo so se udeležili štirje člani in nekaj naraščaja. Sicer je telovadil samo načelnik brat Dequal, ker drugi nismo še tako dobro izurjeni. Želeč drugim bratskim odsekom krasne uspehe pri delovanju bratski Na zdar!

Podgora.

Na pomoč goriškemu Št. Ilju!

Novi gospod kurat Vuga se tudi prav zanima za našega Orla. Z vsu vnmemo dela na to, da dobimo kake prostore. Hvala mu! Vipavske slavnosti in telovadbe se je tudi naš Orel udeležil in sicer so nastopili trije člani. Pri okrožni seji v Gorici se je sklenilo, da bodi letošnja glavna okrožna telovadba goriškega okrožja h kateremu spadajo odseki Gorica, Miren, Št. Ferjan, Podgora, Št. Andrež in Cerovo, v jeseni v Podgori in sicer 12. septembra zjutraj s sveto mašo. Skoraj gotovo bo na prostem s tečajem, telovadbo in ljudsko veselico. Ta prireditvev bo ena najlepših letošnjih. Kakor se obeta, nastopi okoli 200 telovadcev. Seveda bo do tačas dosti dela, ker bi radi ta čas vsaj za silo telovadnico naredili. Vse brate kličemo na pomoč! Podgorski Orel na narodno in versko najbolj izpostavljenemu kraju je vreden, da se ga podpira! Ta klic naj bo odslej naš drugi Št. Ilj! Na zdar!

Krka.

Preko vseh sovražnikov!

Letošnji binškošni prazniki nam bodo ostali nezbrisno v spominu. Vsi dolenski Orli smo prvič javnosti pokazali, kaj smo se naučili, nasprotnikom pa, da se ne damo pitati od njih z raznimi priimki in da vsakega kaznujemo, kdor se dotakne s svojimi umazanimi rokami naše organizacije. Imamo namreč na Krki nekaj hinavskih ljudi, ki zaneljujejo naše dobro ljudstvo ter nas zlasti sedaj grdiijo kot pretepače in suroveže, ko se ravno cvet krške neolikanosti zbira pri njih. Hodijo v cerkev, k procesijam in postavljajo mlaje, psujejo pa duhovnike in cerkev, kar morejo, dasi živijo ravno od cerkve; ako bi ne bilo cerkve v njihovi bližini, bi še pes ne povohal njihovih hiš, kaj še da bi kdo šel vanje. — Pa pustimo to ljuliko, saj bo kmalu dozorela, da se bo izruvala kar sama in pomagajmo ji le, da je bo naše ljudstvo hitro rešeno, mi pa hodimo naprej po poti poštenega krščanskega življenja.

Naša prireditvev se je prav lepo izvršila. Impozanten je bil prihod Orlov binškošni nedeljo popoldne. Še lepše je bilo drugo jutro, ko so dobropolski Orli z zastavo na čelu prikorakali na Krško in smo skupno po trgu šli v cerkev. V kratkem a jednatem govoru nam je pokazal brat kaplan, kaj daje resnično lepoto in vrednost človeškemu življenju, namreč, poslušati svojo vest in izpolnovati svoje dolžnosti. Pri maši so stregli štirje brati v kroju, kar je napravilo globok vtis na navzoče domačine. Po maši se je takoj vršil prvi shod pred gostilno gospoda Rebolja. Navzoče je pozdravil brat Supin, nato brat župnik v imenu župnije ter prebral sledečo brzojavko prevzv. gospoda knezoškofo: »Pozdrav in blagoslov vrlim mladeničem v društvu Orel! Ostanete naj zvesti Bogu, da postanete ponos našega naroda. Jeglič, škof.« Prvi je govoril brat Terseglav, ki je prinesel v zadnji »Mladosti« objavljeni pozdrav g. deželnega odbornika dr. Evgen Lampeta. Z navdušenimi besedami je ožigosal početje liberalcev. Govoril je tudi brat dr. Lenard, brat Jeločnik in brat Donadini v hrvaškem jeziku. Pri kosilu se je poslala prevzvišenemu gospodu knezoškofo brzojavna zahvala za pozdrav, po nauku se je pa vršila javna telovadba na prostoru pred župniščem. Telovadili so poleg domačih bratov Orli iz Dobropolj, Ljubljane, Št. Vida nad Ljubljano, Šmartna pod Šmarno goro, Šmartna pri Litiji in Št. Ruperta pod vodstvom brata V. Jeločnika. Po telovadbi se je vršil drugi shod kar na mestu, nato veselica pri bratu Rebolju, ob šestih uri pa odhod na vlak. Razšli smo se s prepričanem, da smo utrdili temelj naši organizaciji na Dolenskem, ki ga ne bo izruvala nohena sila.

Ob tej priliki izrekamo vsem bratom, ki so nam pomagali pri našem težavnem delu za probujo še tako zaspanega dolenskega ljudstva, najprisrčnejšo zahvalo. Sedaj se pripravljamo na Kamnik. Ob procesiji sv. R. T. smo nastopili vsi, kar nas je v kroju, in če smo bili tudi mala četa, smo vendar imponirali Krčanom bolj nego ognjegasci. Omenjamo še, da se je poročil 7. t. m. brat blagajnik. Mi pa, dragi bratje oklenimo se trdno

naše organizacije, ne odnehajmo niti za korak od našega prepričanja in ne ustrašimo se nasprotnikov, naj še tako hudo divjajo proti nam; saj ravno to kaže, da smo na pravi poti in čimbolj naš bodo preganjali, temveč bodo nam koristili; mi znamo, da se bojujemo za pravo, oni pa se bojujejo proti resnici, a se tega niti ne zavedajo. Na zdar!

Sv. Križ pri Kostanjevici.

Nov bratski odsek.

Prvi zrel sad izobraževalnega društva smo utrgali zadnjo majniško nedeljo: ustanovili smo namreč v društvu telovadni odsek, Orla. Odbor je sledeči: predsednik brat Alojz Jarkovič, podpredsednik brat Jakob Fatur, tajnik brat Franc Grubič, knjižničar brat Miha Štefanič, odborniki: brat Jože Zevnik, brat Alojz Hribar in brat Jože Gramc, kot zastopnik društva. Rednih članov se je takrat vpisalo 16, sedaj jih je že 24. Tudi z naraščanjem smo začeli; sedaj šteje 20 upalnih dečkov. Načelnik telovadbe je vrli brat Andrej Komljanec. Izšolal se je kaj izvrstno v šentvidskem odseku — za kar mu izrekamo tukajšnji Orli iskreno zahvalo. Še posebno pa velja zahvala bratu župniku V. Zabretu, ker je našemu Andreju preskrbel za tisti čas prosto hrano in stanovanje. Bog povrni! Našim Sokolom seveda niso kar nič povšeč novi Orli.

A tudi tisti svetovno znani pes »čuk« se repenči na domačem dvorišču, ako mu stopiš na rep, pa — zavcili! Zabavlja se res dosti, a bratje, vedite, da zabavljaji so vedno bili in še ostanejo, naša pot pelje preko njih. Kako že pravi naša himna?

Gozdi šumeči, klanjajo glave,
burni viharji divje besne.
Orel zre mirno v sinje višave,
strele in gromi ga ne plaše!

Na zdar!

Radoljica.

Naša vrla dekleta. — Kako nasprotniki vzgajajo mladino. — Okrožje.

Telovadimo dvakrat na teden, in sicer v torek in četrtek; povprečni obisk na uro 18. Pri vaji 11. t. m. nas je iznenadila deputacija radovljiških deklet, gospodičen Terezije Kapus, Amalije Slibar in Josipine Bogataj, ki so nam poklonile krasno ovenčani rog. Navdušil nas je tudi lepi nagovor gospodične Terezije Kapus, ki je sledeče nagovorila Orle: »Dragi Orli! Posnemajoč dekleta drugih krajev, sklenile smo tudi me podati našim Orlom kaj v spomin. Zato, dragi, sprejmite to darilo, ta rog, ki ga poklanjamo radovljiška dekleta pa trudu gospice Pepce Bogatajeve v dragoceni znak in bodrilo. Naj vas vedno navdušuje ter naj privabi še mnogo novih Orlov v vaš krog, da tako vztrajate in zvesto izpolnujete dano vam lepo nalogo v čast in ponos naše mile slovenske domovine. V to pomagaj Bog! Živeli Orli! Na zdar!« Nato se zahvali brat načelnik Josip Bogataj deputaciji in vsi telovadci smo se v zahvalo odzvali s krepkim Na zdar! Nato poda načelnik rok br. A. Balohu. Sedaj smo si nabavali tudi nekaj uniform, tako da jih imamo 14. Za procesijo sv. Rešnjega Telesa smo že nastopili v njih. S tem našim nastopom smo imponirali celo našim nasprotnikom. Seveda je samo ob sebi umevno, da tudi ta nastop, ko smo korakali pred Najsvetejšim, ni ostal brez demonstracij; obrtni naraščaj našega radovljiškega Sokola je namreč izzival z žvižganjem iz neke pristave, ki stoji tik ob cesti. S tem izzivanjem niso žalili v prvi vrsti nas, ki smo bili v rdečih srajcah, ampak verski čuti in motili cerkveni obred. Tako vzgajajo naši svobodomiselni Sokoli mladino. Poskrbeli homo že vse potrebno, da bodo ti demonstrantje prišli v železno roko pravice. Popoldne na sv. Rešnjega Telesa pa smo imeli izlet na Brezje. Pridružili so se nam tudi bratje iz Kamne gorice; bilo nas je 25 v uniformah.

Na Brezjah smo imeli skupno vajo, katero je vodil br. A. Jeločnik, po vaji pa smo ustanovili okrožje. V nedeljo, 13. t. m., smo pa imeli zopet izlet na Brezje,

ker smo se nameravali udeležiti procesije sv. Rešnjega Telesa, a ker je bilo slabo vreme, se procesija ni vršila. Tistega dne zvečer se je vršila pri nas igra »Doktor Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček«. Igra se je povoljno obnesla. Tako imamo dela zmiraj dovolj, posebno sedaj, ko se pripravljamo za javni nastop, na katerega opozarjamo vse gorenjske odseke. Na zdar!

Brezje.

Gotovo se še spominjaš našega zadnjega dopisa v »Mladosti«. Tisti naš skromni dopis je razburil tukajšnjega posestnika in gostilničarja g. Antona Gabrijelečiča tako, da mu je zavrela kri v glavi. Vzel je našo zadnjo »Mladost« v roke in kazal ljudem, češ, to je škandal za Brezje, in to zaradi tega, ker smo odgovorili radovljiškemu Sokolu. Gospod Gabrijelečič, ali smo vas res optipali za pravo žilo, če smo odgovorili radovljiškemu Sokolu? Mi pa vam povemo, da se ne ustrašimo nobene narodnonapredne butice in če bi tudi slučajno naleteli na g. Gabrijelečičevo in tudi gostilnam ne bomo prizanesli, kjer smo izzivani. Za danes imate dovolj, drugič pa lahko še več; građiva imamo dovolj. — Na sv. Rešnjega Telesa smo imeli skupno vajo in obenem ustanovitev okrožja. Prišli smo pa tudi v nedeljo, ker smo se nameravali udeležiti procesije sv. Rešnjega Telesa, a ker je bilo slabo vreme, smo bili samo pri sveti maši. Bilo nas je 19 pod poveljstvom okrožnega načelnika br. Bagataja. Bratski Na zdar!

Št. Vid.

Zadnji pozdrav bratu. — Prvi nastop »Bogomila«.

Dne 1. t. m. je visela na naši telovadnici črna zastava, znamenje, da se je nekdo ločil od bratov. Bil je to naš nekdanji odbornik brat Ivan Zalokar, ki je bil takoj v začetku navdušen telovadec. Nastopil pa je samo pri javni telovadbi na Jesenicah pred par leti — kajti kmalu potem začutil je v sebi kal sušice, ki ga je v 20 letu spravila v grob. Velike bolečine je trpel v svoji dolgotrajni bolezni, a trpel je udano. Ko smo ga obiskovali, je najraje govoril o društvu, in vesel je bil, ko smo mu pravili o napredku društva. Vedel je, da bo moral umreti in se ni bal tega a vendar se je težko ločil od bratov. Med boleznijo je pogosto prejemal svete zakramente in tako pripravljen čakal poslednje ure. Lepa je bila ta smrt, smrt nedolžnega mladeniča, ki še ni okusil, kaj je hudobija. Pogreb je pokazal, kako je bil priljubljen; zastopnike sfa poslala Z. T. O. in Orel v Smartnem. Mi smo se pogreba udeležili v polnem številu in poklonili nepozabnemu bratu lep venec. Ko so pevci Orli zaprli ob odprti gomili: »Blagor mu«, ni nobeno oko ostalo suho. Bile so to solze bratske ljubezni, katera živi preko groba. Počivaj v miru, brat Ivan!

Predstava, ki jo je priredil 13. t. m. dekliški odsek »Bogomila«, nas je iznenadila. Gledali smo nenavadno spretnost pri igri, poslušali prekrasno petje in pravilno deklamacijo in skoraj nismo verjeli, da je to prvi nastop »Bogomila«. Uspeh predstave v gmotnem in moralnem oziru je bil velik. Veseli nas to; saj imamo iste cilje: prospeh poštenega društvenega dela v Št. Vidu! Naj bi nam »Bogomila« še večkrat tako krepko pomagala pri tem plemenitem delu! Na zdar!

Mengeš.

Orli se prav pridno gibljemo. Imamo namreč tudi redne okrožne seje, pri katerih se vsakokrat kaj važnega sklene. 16. maja smo imeli sejo v Komendi, dne 31. maja pa v Radomljah po javni telovadbi, ki smo jo priredili skupno za vse kamniško okrožje. Bil je lep dan. — Odsekove seje imamo redno vsake 14 dni; pri zadnji seji smo sklenili, da bo brat Mrkun zahajal redno vsak četrtek k naraščajski telovadbi, da bo tam navajal naraščaj k dobremu in da bodo telovadili zmeraj pod nadzorstvom enega odbornika. Naraščaja imamo lepo število.

20. t. m. gremo vsi v Komendo k otvoritvi ondotnega »Domax«. Gremo skupno z izobraževalnim društvom z zastavo.

Sedaj se marljivo pripravljamo za javni nastop. Na dan sv. Rešnjega Telesa smo se udeležili procesije kot častna straža ob nebu.

Dobili smo tudi nekaj podpornih članov. Iz Amerike sta poslala po 10 K g. Jožef Pirc in gdčna. Fani Štempelj. Z Dunaja: po 5 K gdč. Marija Oražen, Marija Rode, Anica Rode in Franja Oražen, neimenovani 30 K. Bog povrni stotero! Zeleti je, da bi se še drugi zavzeli za naše Orle! Na zdar!

Tržič.

Občni zbor.

Občni zbor telovadnega odseka društva sv. Jožefa v Tržiču se je vršil dne 1. junija t. l. v društvenih prostorih. Brat predsednik pozdravi navzoče in pada v kratkih besedah poročilo o delovanju odseka v preteklem letu. Odsek je imel sedem izletov in je nastopil tudi pri otvoritvi tržiške železnice dne 4. julija polnoštevilo ter isti dan napravil tudi izlet v prijazno vas Lom. Udeležil se je tudi javne telovadbe v Škofji Loki, skupne seje v Kamniku, poletel je tudi na Brezje in Radovljico in zimski čas tudi k bratom na Jesenice ter v sosedno vas Križe z naraščajem. Nameraval se je naznaniti izlet čez Ljubelj na Koroško k našim zatiranim bratom, a zaenkrat je izostal. Mogoče ga še letos priredimo, želimo pa, da bi se temu izletu čez Ljubelj pridružilo več gorenjskih odsekov, da bo udeležba velika. Poročilo tajnikovo, da naj se fantje izobrazujejo tudi duševno, naj hero bolj časopise in naj se vrše vsak teden sestanki, na katerih naj fantje sami govore, so sprejeli brez ugovora ter ga bodo tudi upoštevali. Ravnotako se je vzelo na znanje poročilo blagajnika. Pri volitvi so se izvolili sledeči: Ivan Papov, predsednik; Anton Merek načelnik; Franc Tomazin, podnačelnik; Ivan Majhen, tajnik; Ivan Kočevar, blagajnik; Rok Pogačar, namestnik; Leopold Weber in Franc Vidic, Tomaž Jeglič in Rok Pogačar kot predtelovadca. Gospod Ivan Prijatelj izpodbuja brate, naj delajo in krepe svojega duha, da bodo tudi za te fante enkrat lahko rekli to kot o fantih na Štajerskem. S tem se je občni zbor zaključil.

Bratom tržiškega Orla pa kličem: Bodite vztrajni in držite se tega, kar vam je bilo na srce položeno! Čvrst mladenič, ponosen značaj! Tako bomo v resnici zaslužili ime Orla, kojega znak nosimo na svojih prsih. To, dragi bratje, naj bo vaš cilj in delajte vedno očitno po teh načelih, da nas bo pri prihodnjem zborovanju veliko več! Vsem bratom kličem krepak Na zdar!

Telovadba.

Petje.

P. K.

Naj se vam ne zdi smešno, če objavljam sledeči spis med vajami na orodju. Vsak mi bo prav dal, če omenim, da je petje tudi neka vrsta telovadbe. Kmalu vam bom to pokazal, da boste takorekoč primorani to resnico priznati.

Imamo nove proste vaje, ki se vadijo po slovenskih narodnih pesmih. Če se po godbi lahko vadijo, ali bi se po petju ne mogle? Prav lahko! Marsikdo bo oporekal, če se pri prostih vajah poje, se človek izmuči, v prsih ga boli in bogve kaj si bo še vse domislil. V začetku je res kaj zelo verjetno, da te bo kaj bolelo, pa se bodeš privadil vsega in prsa si bodeš okrepil, da jih bo veselje videti, kako so razširjene! Res, da ti bo v začetku sapa delala preglavice, a tudi to bo premagal. S petjem si krepimo telo, ravno tako kot z vzdigovanjem težkih roč ali vrtenjem kijev; torej je petje tudi telovadba.

Pa ne le pri prostih vajah, ampak tudi pri korakanju naj se pojejo koračnice. Tu bodo posebno važni bratje trobentači, ki rabijo posebno veliko sapa pri rogovih. Naj bo torej naš sklep, da ne bo nikakega pešizleta, pri katerem bi se pogrešala pesem.

Kako lepo bi bilo, če bi se prav po vseh odsekih učili petja! Ko bo kak skupen izlet ali javna telovadba, se pa lahko vidi napredek ne le v telovadbi, ampak tudi drugod. Ali se spomnite na oni petek zvečer, ko je bil v Ljubljani mladeniški tečaj? Bili smo v Št. Vidu. Ali ni bilo to lepo, ko so bratje pevci zapeli par res lepih pesmi, kot n. pr. »Slovenec i Hrvat«, »Ljubežen in pomlad«, »Sveta noč« itd. Ali si ni želel vsak, da bi bil tudi on pevec in telovadeč obenem? Nekateri odseki se že pridno urijo v petju (jeseniški tudi v godbi), želeli bi pa bilo, da ne bi smelo biti telovadnega odseka brez pevskega zbora. Naj se v poročilih odsekov v »Mladosti« vedno poroča tudi o napredku pevskega zbora, da dobi odsek od odseka veselje do petja!

Opomba: Pevskim zborom priporočamo Marka Bajuka »Narodne pesmi«, izdalo glasbeno društvo »Ljubljana«, kakor tudi one, ki jih je založila »Glasbena Matica«. Zbrane so same fantovske pesmi. Kdor jih želi, naj se obrne na Z. T. O. v Ljubljani. Veljajo 70 vin.

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Starijtrg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske
potrebščine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!

Manufakturna trgovina Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na
!! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, koze in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejenom za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča

popolno zalogo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in dopošlje popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

Za društveno porabo omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8-50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno pobirajo prispevek svojih članov lega . . .	> -80
Glavna knjiga za »Čebelice« vezana . . .	> 9-
Blagajnikova knjiga za »Čebelice« . . .	> 4-90
Hranilna knjižica za »Čebelice« 100 izvodov . . .	> 8-
Mesečni zaključek za »Čebelice« lega . . .	> -60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	> -80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek . . .	> 3-
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigovodstvo za društva, »Čebelice«, mladenci in gospodarje vezano . . .	> 3-20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vez. . .	> 6-90

Zahtevajte natančne imenike.